

Sygn. akt IV KZ 69/16

POSTANOWIENIE

Dnia 30 grudnia 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Wiesław Koziellewicz

na posiedzeniu w dniu 30 grudnia 2016 r.,

w sprawie ukaranego **T. W.**

o wznowienie postępowania zakończonego prawomocnym wyrokiem

Sądu Okręgowego w N.

z dnia 30 października 2012 r., sygn. akt II Ka ../12

po rozpoznaniu zażalenia złożonego przez ukaranego

na zarządzenie Przewodniczącego II Wydziału Karnego

Sądu Apelacyjnego w [...]

z dnia 15 listopada 2016 r., sygn. akt II AKo .../16

w przedmiocie odmowy przyjęcia wniosku o wznowienie postępowania

p o s t a n o w i ł:

zaskarżone zarządzenie utrzymać w mocy.

UZASADNIENIE

Zarządzeniem z dnia 15 listopada 2016 r. odmówiono przyjęcia wniosku o wznowienie postępowania w sprawie Sądu Rejonowego w N., sygn. akt II W .../11, sporządzonego osobiście przez T. W. albowiem nie odpowiadał on wymaganiom formalnym określonym w art. 545 § 2 k.p.k., tj. nie został sporządzony i podpisany przez adwokata lub radcę prawnego.

Na to zarządzenie T. W. wniósł zażalenie. Nie zgadza się ze stanowiskiem wyznaczonego mu obrońcy z urzędu, który nie stwierdził podstaw do wznowienia postępowania, jak i orzekających w sprawie Sądów. Podkreśla również, że nie jest w stanie, z uwagi na sytuację materialną, skorzystać z obrońcy z wyboru.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zażalenie nie zasługuje na uwzględnienie. Autor zażalenia nie wykazał, że przedmiotowe rozstrzygnięcie dotknięte jest uchybieniami, które mogłyby doprowadzić do uchylenia kwestionowanego zarządzenia.

W sytuacji, gdy z mocy wyraźnego przepisu ustawy obowiązuje wymóg sporządzenia i podpisania dokumentu procesowego przez osobę o szczególnych kwalifikacjach określonych w tejże ustawie (w tym wypadku przez adwokata bądź radcę prawnego - art. 545 § 2 k.p.k.), nie zachowanie tego wymogu stanowi brak formalny i nie pozwala sądowi na przyjęcie wniosku o wznowienie, który został sporządzony bez zachowania reguł określonych w obowiązującym kodeksie postępowania karnego. W tej sytuacji uznać należy, że Przewodniczący Wydziału II Karnego Sądu Apelacyjnego w [...], wobec niewykonania zarządzenia o usunięciu braków formalnych wniosku o wznowienie postępowania w sprawie T. W., zasadnie odmówił przyjęcia wniosku o wznowienie postępowania.

Przypomnieć też należy, że T. W. został wyznaczony obrońcą z urzędu do sporządzenia i podpisania wniosku o wznowienie postępowania, który po przeprowadzonej analizie i dokonanej ocenie materiału dowodowego sprawy oraz po zapoznaniu się z osobistym pismem ukaranego w oparciu o art. 84 § 3 k.p.k., poinformował na piśmie Sąd Apelacyjny, że nie stwierdził podstaw prawnych do wznowienia postępowania. W tej sytuacji ukarany został wezwany, na podstawie art. 120 § 1 k.p.k., do uzupełnienia braku formalnego w terminie 7 dni, poprzez złożenie wniosku o wznowienie postępowania sporządzonego i podpisanego przez obrońcę z wyboru (adwokata albo radcę prawnego), pod rygorem odmowy jego przyjęcia. Skarżący braku tego nie uzupełnił w wyznaczonym terminie, co czyni zasadną decyzję Sądu Apelacyjnego w przedmiocie odmowy przyjęcia osobistego wniosku skazanego.

W realiach sprawy nie wykazano, że istnieją uzasadnione powody do wyznaczenia ukaranemu kolejnego obrońcy z urzędu. Zawarowane w art. 42 ust. 2 Konstytucji R.P. prawo do obrony zostało T.W. zapewnione, poprzez wyznaczenie mu w postępowaniu wznowieniowym obrońcy z urzędu. Zarówno ten przepis, jak i regulacja przewidziana w art. 83 k.p.k.. nie daje jednak gwarancji wyznaczania kolejnych obrońców z urzędu, o ile dotychczasowi nie spełniają oczekiwań mandanta.

Przedstawione wyżej względy zdecydowały, że Sąd Najwyższy rozstrzygnął jak w postanowieniu.

kc